

Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren for kommunikation og turisme og dennes svar herpå*Spørgsmål nr. 1*

»Udvalget anmoder om en nærmere redegørelse for afgrænsningen for bemyndigelsen i forhold til lovforslagets § 3.«

Svar:

Den foreslåede nye bestemmelse i § 3 bemyndiger ministeren til at fastsætte forskrifter for etablering og drift af de tjenester, transmissionsveje og centraler, der ikke er omfattet af koncession eller særrettigheder.

Det er derfor alene konkurrenceområdet, der er omfattet af bemyndigelsen i § 3.

Som det fremgår af indledningen til lovforslagets specielle bemærkninger til § 3, er formålet med bestemmelsen ikke at begrænse eksisterende anvendelsesmuligheder af de offentlige telenet og tjenester.

Denne afgrænsning er i to henseender væsentlig. For det første sker der ingen indskrænkning i eksisterende anvendelsesmuligheder af faste kredsløb, f.eks. til såkaldte private net eller mellem to forskellige brugere. Sådanne anvendelser er ikke omfattet af bestemmelsen, da der ikke er tale om offentlige tjenester.

For det andet lægges der ikke op til, at eksisterende konkurrencetjenester, som i dag udbydes, uden at der finder nogen teleretlig regulering sted, nu skal underkastes regulering. Dette gælder f.eks. hele tillægstjenesteområdet, herunder elektronisk post.

Det følger heraf, at bemyndigelsen i første række vil blive anvendt i relation til de nye muligheder, som opstår på telefonområdet som følge af den foreslåede lempelse af reglerne for brugen af faste kredsløb.

Dertil skal lægges, som det allerede fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der bl.a. som følge af fremkomsten af helt nye tjenestetyper kan vise sig at være et fremtidigt reguleringsbehov. Et behov, hvis opfyldelse må respekteres, at der ikke på konkurrenceområdet er ønsker om at regulere mere, end formålet tilsigter.

Den nugældende lovs § 3, stk. 1, indeholder allerede en bemyndigelse til ministeren til at regulere konkurrenceområdet. I forhold til denne bemyndigelse er den foreslåede bemyndigelse udvidet til foruden tjenester at omfatte de transmissionsveje og centraler, der er nævnt i lovens § 2.

Endvidere er hovedformålet med den uvidede bemyndigelse at præcisere, hvilke hovedhensyn ministeren kan tilgodese ved udstedelsen af forskrifter for det liberaliserede offentlige tjenesteområde. Behovet for en sådan præcisering skyldes især, at der i første halvår af 1994 vil skulle fastsættes særlige forskrifter for telefonitjenester udbudt ved hjælp af faste kredsløb, når de gældende restriktioner for brugen af faste kredsløb som foreslået i lovforslaget er blevet lempet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 3, stk. 2, at for så vidt angår reguleringen af liberaliserede telefonitjenester forventes indført bestemmelser, der som et minimum svarer til dem, der gælder for datakommunikationstjenester, jf. vedlagte bekendtgørelse nr. 986 af 11. december 1992 om datakommunikationstjenester, der udbydes via det offentlige net.

Det er imidlertid vigtigt at understrege, at Telerådskredsen og områdets øvrige interessenter vil blive inddraget som led i udmøntningen af bemyndigelsen i lovforslagets § 3.

Spørgsmål nr. 2

»Indebærer den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, stk. 2, nr. 4, at det vil være muligt for politi og andre myndigheder at kunne finde frem til, hvem der ringer op under alarm?«

Svar:

Den i spørgsmålet nævnte bestemmelse vil først og fremmest skulle udmøntes i et krav om, at udbyderne af telefontjenester på konkurrenceområdet skal sikre deres brugere adgang til alarmtjenesten (112).